

Govor prvog potpredsednika Vlade i ministar spoljnih poslova Republike Srbije Ivica Dačića na prezentaciji istraživanja „Srpski vojnici iz Prvog svetskog rata koji su preminuli na teritoriji Kraljevine Holandije”:

„Poštovani potomci,
Uvaženi ambasadore Van den Dul,
Poštovane Ekselencije i gosti,
Dame i gospodo,

Sto godina nakon Velikog rata Evropa i Svet pamte žrtve i zalažu se za negovanje dostojanstvenog sećanja, a o evropskoj bezbednosti govori se stolećima. Zbog činjenice da su tokom XX veka i Prvi i Drugi svetski rat započeti baš na tlu Evrope, Evropu su mnogi prozvali Sudbonosnim kontinentom čovečanstva. Zato je stabilna Evropa, garant stabilnosti i kulture mira u svetu, i svi mi koji živimo na evropskom kontinentu tome težimo u Evropi koja se ujedinjuje.

SRBIJA PAMTI da su se sa početkom Velikog rata 1914. i humanitarnom katastrofom koja se nadvila nad Srbijom, rađali heroji, vitezovi hrabrosti, ali i stradalnici i žrtve-junaci rata koji nisu nosili oružje u ruci, a koje je vodila nova ideja – IDEJA HUMANIZMA.

Ovaj rat iznedrio je heroje i heroine čovekoljublja i humanosti, koja ne poznaje granice i ne deli ljude po nacionalnoj, verskoj i političkoj pripadnosti. Sa Zapada je dolazio najveći broj medicinskih misija i istaknutih pojedinaca koji su nesebično pomagali srpskom narodu. To su bili ljudi iz intelektualne elite i avangarde svojih zemalja, žene lekari, forenzičari, dobrovoljci koji su išli na prvu borbenu liniju fronta zajedno sa Srbima, rame uz rame. Među njima je bio i Holanđanin Arius van Tindhoven, jedan od heroja Valjevske bolnice.

Zbog revizionističkih pokušaja koji uporno dolaze iz jednog dela međunarodne zajednice, nužno je negovati „kulturu sećanja” i ukazati na nemerljive žrtve naroda koji su ginuli za civilizacijske vrednosti čovečanstva, među kojima se uvek u prvim redovima nalazio i srpski narod, koji je u Velikom ratu dao 1/3 stanovništva. Skoro svaki 10 poginuli u Prvom svetskom ratu bio je Srbin. Srbija je tada doživela demografsku katastrofu od koje se ni do danas nije oporavila.

Danas smo se okupili u Muzeju srpske diplomatije da obeležimo Dan sećanja na srpske vojnike iz Prvog svetskog rata koji su preminuli u Holandiji, ali i na Arijusa van Tinhovena, koji se brinuo o srpskom narodu, i na sve druge koji su nesebično pomagali Srbiji da preživi golgotu Velikog rata. Knjiga holandskih autora o tome najbolje govori, istinito, istorijski potkrpljeno, emotivno....

Zato bih želeo da se u svoje, i u ime Vlade Republike Srbije, zahvalim autorima i Ambasadi Holandije na vrednom doprinosu, posebno istraživačima Tatjani i Fabijanu Vendrihu i Džonu Stinenu, koji su uložili veliki trud da pronađu podatke o poginulim Srbima u Holandiji. Za SRBIJU KOJA PAMTI, važno je da se HOLANDIJA SEĆA srpskih žrtava u Prvom svetskom ratu, brine o obeležjima srpskih stradalnika i ne prepušta ih zaboravu ni posle 100 godina.

Srbija, koja je dala nemerljive žrtve za civilizacijske vrednosti slobode i mira čovečanstva od davnina do današnjih dana, „kulturom sećanja" potvrđuje svoje opredeljenje za mir, toleranciju, bolju budućnost za naše potomke.

Neka je večna slava našim hrabrim i slavnim precima.

Hvala na pažnji."